

نامه به وزیر کشور و درخواست

پیگیری عاملین حمله به مراسم ۲۲ بهمن

حجت الاسلام جناب آقای ناطق نوری

وزیر کشور

محترماً نهضت آزادی ایران بر طبق معمول سنواتی خود، به مناسبت بزرگداشت سالروز پیروزی انقلاب اسلامی برنامه‌ای را در روز ۲۲ بهمن ۶۳ تدارک دیده بود و بر طبق معمول خود مراتب را کتباً به اطلاع وزارت کشور رسانیده بود. اگرچه قانون اساسی و مقررات مصوبه تشکیل جلسات عمومی در داخل ساختمان نهضت را بلامانع دانسته و برگزاری آن را موکول به موافقت وزارت کشور ندانسته است معذک و به این دلیل که وزارت کشور قانوناً مسئول حفظ امنیت افراد و اجتماعات و ابنیه و غیره می‌باشد و نیروهای انتظامی را، اعم از شهربانی و کمیته‌های انقلاب زیر نظر مستقیم و تحت فرمان خود دارد، نهضت آزادی ایران مراتب را به اطلاع وزارت کشور رسانید تا وزارت کشور با توجه به اطلاع و شرایط و مسئولیتی که دارد، تصمیم و دستورات مقتضی را به مسئولان انتظامی ابلاغ نماید، که بر حسب قانون و مقررات به وظیفه خود عمل کنند. و در غیراین‌صورت چنانچه وزارت کشور، با هر دلیل و نیتی عدم موافقت خود را با برگزاری جلسه عمومی اطلاع داد، نهضت آزادی آن را رعایت نموده و از حق قانونی خود صرف‌نظر کرده و از برگزاری مراسم خودداری نماید، همانطور که در سمینار تامین آزادی انتخابات در ۶ آبان‌ماه ۶۲ و یا مراسم سالگرد پیروزی انقلاب در ۲۱ بهمن ۶۳ در مسجد لبنان اصفهان به علت عدم موافقت وزارت کشور از برگزاری آنها خودداری نمود.

در مورد برنامه برگزاری سالگرد پیروزی انقلاب در ۲۲ بهمن ۶۳، در دفتر نهضت آزادی در خیابان مطهری وزارت کشور موافقت خود را به مسئولین شهربانی ابلاغ نمود و روزنامه کیهان نیز بر این اساس با درج آگهی نهضت موافقت و اقدام می‌نماید.

در روز دوشنبه ۲۲ بهمن ۶۳ از ساعت ۹ صبح، درحالی‌که چند صد نفر جمعیت در داخل ساختمان نهضت حضور به هم رسانیده بودند، ابتدا حدود ۵۰ نفر در برابر ساختمان نهضت تجمع کرده با دادن شعارهای موهن علیه نهضت و سران آن از ورود کسانی که قصد شرکت در مراسم را داشتند ممانعت می‌کردند. به تدریج بر تعداد این افراد افزوده می‌شد به طوریکه حوالی ساعت ۱۰/۳۰ به حدود ۲۰۰ تا ۳۰۰ نفر مسلح و غیرمسلح بالغ گردید. مهاجمین ابتدا با پرتاب سنگ و آجر و شکستن شیشه‌های محل مراسم، سخنرانی را یک بار بر هم زدند و پس از پایان سخنرانی از دو طرف به ساختمان حمله کرده با بالا رفتن از دیوارها و شکستن پنجره‌ها وارد محل مراسم شده به ضرب و شتم و یا اهانت به شرکت‌کنندگان در مراسم از زن و مرد، پیر و جوان پرداختند. سپس به تمام طبقات ساختمان هجوم برده و هرچه را در دسترس و مقابل خود یافتند خراب نمودند. اسناد و مدارک سیاسی - تاریخی، آرشیو و کتابخانه را تماماً یا

از بین بردند یا همراه خود از ساختمان خارج نمودند. وضع مهاجمین کاملاً نشان می‌داد که آنها اشخاص متفرقه و عادی نیستند و تجهیزاتشان از قبیل بی‌سیم، تریلی دولتی، ماشین‌های نمره‌دار و بی‌نمره و موتورسیکلت بیانگر آن بود که عملیات از قبل سازمان‌یافته و هماهنگ شده است. افراد شناخته شده‌ای از سپاه و کمیته نیز در میان آنان وجود داشتند.

طی این مدت علاوه بر مأمورین و مقامات مسئول انتظامی دادستان شهرستان تهران و معاون قائم مقام کمیته مرکزی انقلاب اسلامی در ساختمان متعلق به شهربانی در مقابل ساختمان نهضت حضور داشته و آشوبگران در حضور این مقامات مرتکب این عملیات ایزدائی تخریبی و ضرب و شتم مردم می‌شدند. در حوالی ساعت ۲ بعدازظهر پس از آنکه مهاجمین برنامه و ماموریت خود را به اتمام رسانیدند افراد کمیته و مأمورین انتظامی ساختمان را در اختیار گرفته و شرکت‌کنندگان در مراسم، رهبران و فعالین نهضت را با وسائل نقلیه خود از محل بیرون بردند. سپس دفتر و ساختمان نهضت که در اختیار مأمورین قرار گرفته بود لاک و مهر گردید. در جریان این تهاجم تعداد زیادی از مهمانان و اعضای نهضت مضروب، مجروح و بعضاً در بیمارستان بستری شده و تحت درمان قرار گرفتند.

از حوالی ساعت ۹/۳۰ صبح تا آخرین لحظات مراتب توسط نمایندگان نهضت به اطلاع مقامات ذیربط از جمله وزارت کشور (مسئول حراست)، کمیته مرکزی انقلاب (حجت‌الاسلام سالک)، دادستان شهرستان تهران (حجت‌الاسلام میرعمادی) و معاون پلیس تهران رسانیده می‌شد.

درحالیکه از همان ساعات اولیه روز با مشاهده حضور اخلاگران امنیت عمومی، خطر حمله و وخامت اوضاع به اطلاع مسئول حراست مقیم در وزارت کشور رسانیده می‌شد، و بنا به اظهار نامبرده، مراتب مرتباً به اطلاع مقام وزارت می‌رسیده است معذک نامبرده پاسخ می‌داده است که بر طبق گزارشاتی که به وی رسیده اوضاع آرام و تحت کنترل است درحالیکه ساختمان از دو طرف در محاصره مهاجمین قرار گرفته بود و خروج مردم از ساختمان با خطرات شدید جانی برای آنان همراه بود. مسئول حراست از ما می‌خواست که مردم ساختمان را ترک نموده و متفرق شوند با وجودی که با این نظر هم موافقت کردیم اقدامی برای متفرق ساختن مهاجمین از اطراف ساختمان به عمل نیامد تا مردم بتوانند با امنیت محل را ترک کنند. وقتی از قائم مقام کمیته انقلاب اسلامی مرکز خواسته شد که چون مهاجمین وقعی به اظهارهای مأمورین شهربانی نمی‌گذارند بنابراین نیروهای کمیته به مأمورین شهربانی کمک نمایند تا مهاجمین متفرق شده و شرکت‌کنندگان در مراسم نهضت با امنیت محل را ترک کنند، اظهار داشتند که تامین امنیت مراسم به شهربانی محول شده و به ما دستور داده‌اند که نیروی کمیته مرکزی در این امر دخالتی ننماید.

اما وقتی کار از کار گذشت و توطئه انجام شد، مأمورین کمیته با شهربانی همکاری کردند و ساختمان را در اختیار گرفتند ولی به جای آنکه ساختمان را به ما تحویل دهند، از ورود ما به ساختمان ممانعت نموده و آن را لاک و مهر کرده‌اند.

حمله به مراسم نهضت آزادی به مناسبت بزرگداشت پیروزی انقلاب اسلامی و ضرب و شتم مردم، ورود به عنف به ساختمان و تخریب آن و ایجاد رعب و وحشت در زن و مرد و پیر و جوان مصداق عینی از اخلال در امنیت عمومی و حقوق اجتماعی می‌باشد که متأسفانه تا آنجا که ما اطلاع داریم در طی آن نیروی انتظامی حتی یک نفر را هم به این اتهام بازداشت نکردند و مهاجمین آزادانه پس از ختم برنامه خود،

محوطه را ترک نمودند. ولی به جای آن، مامورین کمیته که شرکت‌کنندگان در مراسم را به کمیته‌های منطقه ۳ (خیابان پارک) و منطقه (تهرانپارس) برده بودند، در آنجا از آنان بازجوئی کردند و حتی تعهد کتبی مبنی بر عدم شرکت در برنامه‌های نهضت آزادی مطالبه و بعضاً دریافت نموده‌اند. علاوه بر این مامورین کمیته محتویات دفاتر ما را اعم از اسناد سیاسی - تاریخی و کتب و غیره به کمیته مرکزی انقلاب در میدان بهارستان حمل نموده‌اند.

این اعمال خلاف در سالروز پیروزی انقلاب اسلامی در برابر چشمان بهت‌زده صدها نفر از هموطنانی که برای بزرگداشت انقلاب در محل اجتماع کرده بودند، در شرایطی که صدها مدعوین و خبرنگار خارجی به دعوت دولت ایران در تهران حضور پیدا کرده بوده‌اند شدیداً به اعتبار و حیثیت جمهوری اسلامی لطمه زده و حکایت از عدم کفایت و یا عدم تمایل مقامات مسئول به حفظ امنیت اجتماعات قانونی می‌نماید.

وزارت کشور با ناتوانی و اطلاعاتی که داشته است اگر قادر به جلوگیری از این توطئه از قبل سازمان‌یافته نبوده می‌توانسته است عدم موافقت خود را، نظیر برنامه مسجد لبنان اصفهان اطلاع دهد. ما هم نظیر همان برنامه عمل کرده و صرف نظر می‌نمودیم. اما چرا وزارت کشور این کار را نکرد؟ چرا وزارت کشور مانع همکاری کمیته مرکزی با شهربانی گردید؟ چرا کاری را که در ساعت ۱/۳۰ بعدازظهر انجام دادند، در ساعت ۱۰ صبح انجام ندادند تا چنین آبروریزی برای دولت جمهوری اسلامی پیش نیاید؟ آیا تعمدی در کار بوده است؟ و دست مرموزی مانع شده تا این توطئه به وقوع بپیوندد؟ آیا مقامات تصمیم‌گیرنده باطناً تمایلی به حفظ امنیت مردم نداشته و با اجرای این توطئه موافق بوده‌اند؟ ما قضاوتی در این موارد نمی‌کنیم ولی پیگیری جدی آنها را در مصلحت مملکت و دولت می‌دانیم.

ما ضمن اعتراض به ظلمی که در حق نهضت آزادی و مدعوین ما و به انقلاب اسلامی در سالروز پیروزی آن، و به جمهوری اسلامی شده است، می‌خواهیم که مسئله توسط وزارت کشور به طور جدی پیگیری شود تا معلوم گردد چه عواملی مانع از آن گردید که وزارت کشور به وظایف و مسئولیت‌های قانونی خود عمل کند و مانع از اجرای این توطئه که قطعاً به زیان اعتبار و آبروی جمهوری اسلامی تمام شد، گردید.

ما از شما می‌خواهیم محل و دفتر نهضت را به ما عودت دهید و مسئله تهاجم به نهضت را جداً پیگیری کنید و مراتب را به اطلاع عموم برسانید.

نهضت آزادی ایران

۵ اسفند ۶۳